

beskatning, hvorved man kan undgå at beskatte de samme varer sideløbende på grundlag af både mål (vægt) og værdi.

Besvarelse:

Mange punktbeskattede varer er belagt med så høje mængdesatser, eller en kombination af mængde- og værdiafgifter, at de omsat til ren værdibeskatning ville give så høje procenter, at der ville opstå de samme problemer som nævnt under spørgsmål 3 vedrørende gældende chokoladebeskatning (prisbindinger, kalkulationsforskrifter og faktureringsregler).

Eksempelvis kan nævnes:

	pet. af detailprisen inkl. moms
Rødvin	ca. 40
Portvin	45
Frugtvin	40
Pilsnerøl	60
Mineralvand	30
Tændstikker	30
Personbiler	55
Benzin	65
Is	25
Glødelamper	45
Kaffetilsætning	20
Spillekort	35

De nævnte procenter indbefatter ganske vist momsen, men da de er beregnet på detailprisen, og da det ikke er muligt at henlægge punktbeskatningen til detaileddet, vil den punktbeskatningsprocent, der skal regnes med i lovgivningen (vel i reglen af engrosprisen, se senere), alligevel ikke blive mindre end de i opstillingen nævnte tal.

Heraf følger, at man ikke vil få samme værdigrundlag som i loven om merværdiafgift. En værdiafgift af typen som den nuværende chokoladeafgift eller engrosafgift på spiritus er meget vanskeligere at håndtere såvel for erhvervslivet som for kontrolmyndigheden end en afgift, der hviler på et — i reglen — indiskutabelt grundlag som vægt m. v.

Det bemærkes i øvrigt, at en del af de eksisterende mængdeafgifter opkræves i produktionsleddet. Under hensyn til, at værdigrundlaget under den stadig fremadskridende vertikale integration i erhvervslivet vil være væsentlig mere usikkert end det mere objektive afgiftsgrundlag, som

mål og vægt repræsenterer, ville det næppe være muligt at lade punktafgifter opkræve efter værdi i produktionsleddet.

Spørgsmål 5:

Man udbeder sig en nærmere begrundelse for, at udarbejdelse af et forslag om samling af alle punktafgifter i én lov vil kræve 2 til 3 år, jfr. finansministerens udtalelser herom i folketetinget.

Besvarelse:

Det er ikke og har ikke på noget tidspunkt været finansministeriets tanke at samle alle punktafgifter i én lov. Det ville være irrationelt at gøre det, særlig for erhvervslivet.

For øjeblikket er en snes vareområder punktbeskattet; hjemmelen findes i 10 forskellige love. Eksempelvis kan nævnes, at lov om afgift af spiritus, vin og øl (lovbekendtgørelse nr. 369 af 6. september 1967) indeholder bestemmelser om beskatning af 1) spiritus (afgift pr. liter af 100 pct. styrke), 2) frugtvin (afgift pr. liter, idet de 3 satser afhænger af varens beskaffenhed), 3) øl (afgift pr. hl, for stærkt øl med 4 satser varierende med ekstraktindholdet), 4) vin (afgift pr. liter med 7 satser efter beskaffenhed), 5) engrosomsætningen af spiritus (ikke frugtvin, øl og vin) samt på 6) restaurationsomsætningen af alle foran nævnte stærke drikke.

Hvert af disse afgiftsområder har i én og samme lov, men i forskellige afsnit, deres egne beskatningsregler, som er tilpasset varernes art samt deres produktions- og afsætningsforhold. Det ville derfor være mest hensigtsmæssigt, at hver branche havde sin egen lov, der vel kunne omfatte flere vareområder, men dog kun sådanne, der dækkedes af branchen.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at det er tanken at udskille beskatningen af spiritus til en særlig lov, som vil erstatte de to afsnit i den nuværende lovbekendtgørelse af 6. september 1967, der handler henholdsvis om literafgift og engrosafgift på spiritus. Da der endvidere på lidt længere sigt er planer om at gennemføre samme regnskabsbestemmelser m. v. for vin som dem, der tænkes gennemført for spiritus, vil det formentlig være hensigtsmæssigt også at udskille vinbeskatningen fra lovbekendtgørelsen af 6. september 1967.